

PROGRAMA DE MÀ

Elisabeth Leonskaja —*Les Sonates* de Brahms

Palau Piano

Dimarts, 31 de març de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Aquest concert forma part del festival Barcelona Obertura Ciutat de Clàssica:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

CERTIFICACIÓ
AMBIENTAL
EMAS

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Elisabeth Leonskaja, *piano*

Johannes Brahms (1833-1897)

I part

Sonata per a piano núm. 1, en Do major, op. 1

Allegro

Andante (Nach einem altdeutschen Minneliede)

Allegro molto e con fuoco — Più mosso

Allegro con fuoco — Presto non troppo ed agitato

Sonata per a piano núm. 2, en Fa sostingut menor, op. 2

Allegro non troppo, ma energico

Andante con espressione

Scherzo: Allegro – Poco più moderato

Finale: Sostenuto – Allegro non troppo e rubato – Molto sostenuto

II part

Sonata per a piano núm. 3, en Fa menor, op. 5

Allegro maestoso

Andante. Andante espressivo - Andante molto

Scherzo. Allegro energico avec trio

Intermezzo (Rückblick)

Finale. Allegro moderato ma rubato

Durada del concert:

Primera part, 60 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.

La durada del concert és aproximada

#piano #gransfigures

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Poema

Així

Com

qui empelta una figuera que era borda i s'hi
asseu a llegir fins que fa ombra.

Així és com tu sabies estimar-me.

Mireia Calafell

Aquesta sang (Cafè Central, 2024)

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Elisabeth Leonskaja, una de les figures més destacades del piano contemporani, que els últims anys ha establert un vincle preciós amb el públic del Palau de la Música Catalana. En un món on els algorismes imposen modes, la pianista russa nascuda a Tbilisi ha mantingut una fidelitat absoluta a la música i a si mateixa seguint el camí dels grans mestres de l'era soviètica. En aquesta nova visita a la sala modernista ofereix una immersió profunda en l'esperit romàntic de Johannes Brahms.

Quines són les claus del concert?

Leonskaja esgrana les tres *Sonates per a piano* de Brahms, obres de joventut escrites entre els dinou i els vint anys, però que contenen el germen de tot el que vindria després. En aquestes obres s'albira l'herència clàssica de Beethoven, així com l'esperit del Romanticisme que Brahms respirava a través de Clara i Robert Schumann, els quals elogiaven de manera entusiasta el jove compositor i l'introduïren a l'ambient musical de Leipzig. Els crítics de l'època les van percebre amb “*sobreabundància de sentiment i una ànsia per dir-ho tot, com si volgués reflectir la força d'una orquestra sencera*”. Són signes del seu geni que introdueixen una complexitat, extensió i dificultat interpretatives fins aleshores desconegudes.

A què he de parar atenció?

Brahms, diuen, escrivia autèntiques simfonies disfressades de sonates. A la *Sonata núm. 1, op. 1* (1853), ja mostra els trets que definiran la seva veu: la disciplina formal beethoveniana barrejada amb un romanticisme exaltat i l'ús de la variació i de la inspiració en la cançó popular. La *Sonata núm. 2, op. 2* (1852) és en realitat la primera en termes cronològics; està dedicada a Clara Schumann i és plena d'energia volcànica i estil simfònic. És extremadament densa i utilitza tot el registre del piano per buscar una sonoritat massiva que la converteix en una de les obres més difícils del seu catàleg juvenil. La *Sonata núm. 3, op. 5* (1853), és considerada la millor i la seva obra per a piano sol més important. Consta de cinc moviments: el

primer, amb contrastos marcats i ritmes canviants; l'“Andante”, encapçalat per un vers romàntic sobre dos cors que s'abracen en èxtasi; l'“Scherzo”, bulliciós i fragmentat; el quart moviment addicional, “Rückblick” (Mirada retrospectiva), és una meditació melancòlica sobre el moviment lent, amb ecos de Debussy, i el “Finale” és un rondó que ho aplega tot: tema alegre, lirisme, marxes majestuosos i bravura.

Sabies que...

Entre Elisabeth Leonskaja i el llegendari Sviatoslav Richter hi va haver molt més que una trobada artística: una amistat profunda, un diàleg constant i una manera compartida d'entendre la música. La pianista russa, considerada la seva deixeble més fidel, explica que Richter “*va ser extremadament important*”, per a ella. “*Percebre quin gran artista, quina gran persona era, va ser colossal per a mi. Em va mostrar el camí de la vida*”.

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Comentari

Tres *Sonates per a piano*, només tres

La tardor del 1853 un jove Johannes Brahms de vint anys es va presentar a casa de Robert i Clara Schumann, a Düsseldorf, amb una carta de recomanació del violinista i compositor Joseph Joachim i els va interpretar al piano les obres que havia escrit. Els Schumann van reaccionar-hi entusiasmats, els havia tocat, segons el que explica Clara al seu diari, “*sonates, scherzi... escrits per ell mateix, tot ple d'exuberant fantasia, intimitat, sensació i magistralment en la forma. Robert creu que no té res a dir-li que hagi de treure o posar*”. Brahms va estar-se un mes a Düsseldorf en el qual va visitar cada dia els Schumann. Entre les obres que els va interpretar hi havia les tres *Sonates per a piano* que havia escrit gairebé de forma consecutiva entre el 1852 i el 1853 i que Schumann va qualificar de “*simfonies disfressades*”. Brahms publica les dues primeres *Sonates* el 1853 amb l'opus 1 i 2, i la tercera el 1854 amb l'opus 5. Una producció pianística que comença amb formes musicals grans i en les quals plana l'ombra de Beethoven.

Aquesta influència és evident en la *Sonata per a piano núm. 1, en Do major*, on trobem al moviment inicial similituds amb l'“Allegro” inicial de la *Sonata per a piano núm. 29, op. 106* de Beethoven en la figura rítmica dels acords amb negres i corxeres. El segon moviment, un breu “Andante”, es basa en una antiga cançó d'amor alemanya, i els dos últims moviments són un ampli “Scherzo” i un “Finale” associat amb l'“Allegro” inicial.

Aquesta concepció cíclica també el trobem a la *Sonata per a piano núm. 2, en Fa sostingut menor*, escrita cronològicament abans que l'opus 1 i que Brahms va publicar primer perquè la considerava superior, on els moviments centrals s'enllacen per un motiu comú. L'obra comença amb un tema irregular i turbulent que es desenvolupa amb una escriptura d'octaves i una exhibició virtuosa. Com en la *Sonata núm. 1*, el segon moviment, “Andante”, s'inspira en una cançó, en aquest cas un poema del suís Kraft von Toggoenburg. El concís “Scherzo” del tercer moviment és una nova variació del tema de l'“Andante” i el moviment final s'inspira en el primer el moviment.

La *Sonata per a piano núm. 3, en Fa menor*, és una obra inusualment gran de cinc moviments i esdevé una síntesi de les dues primeres. Segueix una estructura

simètrica de moviment ràpid, lent, ràpid, lent, ràpid en què els dos moviments lents es vinculen temàticament. L'“Allegro maestoso” inicial capta l'atenció pel contrast entre el caire tumultuós del primer tema i el tarannà serè del segon. El primer temps lent, “Andante espressivo”, s'inspira de nou en un poema, *Junge Liebe* (Amor jove) de C. O. Sternau, els primers versos del qual figuren a la partitura: “*Cau el crepuscle, la llum de la lluna brilla, / Dos cors s'uneixen en l'amor, / I s'abracen en l'èxtasi*”. El segueix un “Scherzo” fantasmal construït amb frases curtes, per continuar amb un “Intermezzo” subtitulat “Rückblick” (Mirada enrere), mirada al segon moviment, que ara adopta un caràcter fosc i inquietant. El “Finale” presenta el tema principal lligat a l'“Scherzo”. És un últim moviment que culmina la producció de *Sonates per a piano* de Brahms, que a partir aleshores reservarà la forma sonata per a les composicions de música de cambra o simfonies, perquè per a les obres per a piano va triar formes musicals petites.

Lourdes Morgades, periodista especialista en música

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Biografia

Elisabeth Leonskaja, piano

És una de les intèrprets més importants del nostre temps. El 2020 va rebre l'International Classical Award (ICMA) pel conjunt de la seva obra. Uns anys abans va ser nomenada Sacerdotessa de l'Art, la més alta distinció de la seva Geòrgia natal. El país d'adopció, Àustria, també li ha concedit la Creu d'Honor Austríaca de Primera Classe per a la Ciència i l'Art, com a recompensa pels serveis destacats a la cultura del país. El 2024 Londres li va atorgar la Medalla Wigmore Hall.

El llegendari pianista Sviatoslav Richter, que ben aviat va reconèixer i esperonà el seu extraordinari talent, va promoure el desenvolupament artístic d'Elisabeth Leonskaja. La seva col·laboració, convertida en amistat, va durar fins a la mort de Richter el 1997.

El 1978 Leonskaja va deixar la Unió Soviètica i es va fincar a Àustria, on va celebrar l'inici de la seva gran carrera amb un inoblidable concert al Festival de Salzburg. Des d'aleshores actua com a solista arreu del món amb els millors directors i orquestres, a més d'oferir recitals a totes les grans sales de concerts del continent europeu.

A la recerca constant de la quinta essència de les obres i compromesa amb la música globalment, Leonskaja valora especialment la música de cambra, que alterna amb l'activitat com a solista. Així, ha mantingut una llarga relació artística amb el Quartet Alban Berg, i els seus enregistraments es consideren llegendaris.

Nombrosos premis ressegueixen l'extensa discografia d'Elisabeth Leonskaja, entre d'altres el prestigiós Caecilia Prize i el Diapason d'Or. Ha enregistrat la integral de les *Sonates per a piano* de Franz Schubert i Wolfgang Amadeus Mozart. El 2024 van aparèixer els *Concerts per a piano* de Robert Schumann i Edvard Grieg amb la Sinfonieorchester de Lucerna, dirigida per Michael Sanderling. El seu darrer àlbum solista està dedicat a la Segona Escola de Viena: Arnold Schönberg, Anton Webern i Alban Berg, i, amb orquestra, l'any passat va publicar el *Concert per a piano núm. 5, op. 73, "Emperador"* de Beethoven, juntament amb el *Quintet per a piano i vents* del mateix compositor.

5 de març – 1 d'abril

Barcelona Obertura Ciutat de Clàssica

Més de 500 artistes, 50 concerts i 25 escenaris

Gran Teatre del Liceu / Palau de la Música Catalana /
L'Auditori / Fàbrica Estrella Damm / Torre Bellesguard /
CASA SEAT / Casa Batlló / Casa Vicens / Fundació Joan Miró
/ Fundació Julio Muñoz Ramonet / Palau Güell / torre
Glòries / Monestir de Pedralbes / Museu Europeu d'Art
Modern / Palauet Albéniz / i molts més...

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

També et pot interessar...

Palau Piano

Dimarts, 12.05.26 – 20 h

Sala de Concerts

—Schubert, Schumann i Chopin

Igor Levit, piano

F. Schubert: *Sonata núm. 21, en Si bemoll major, D. 960*

R. Schumann: *Nachtstücke, op. 23*

F. Chopin: *Sonata núm. 3, en Si menor, op. 58*

Preu: de 22 a 45 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The Nando and Tessa Peretti Foundation

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

The Puig Family Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

GRAU
joeriagrau.com

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

